

Nr 73.

Av herr **Linderot**, om sänkning av rösträttsåldern vid samtliga politiska och kommunala val.

Kravet på rösträttsålderns sänkning till 21 år vid politiska och kommunala val har upprepade gånger, senast år 1939, framförts från kommunistiskt håll i riksdagen men i regel avslagits utan särskild motivering. Vid 1938 års riksdag presterade dock konstitutionsutskottet som motivering för sitt avslagsyrkande, att »beslut i denna fråga så nyligen fattats, att utskottet inte fann anledning ifrågasätta någon ändring». Sakligt hållbara skäl mot att ungdomen bör erhålla rösträtt vid myndighetsålderns inträdande ha aldrig kunnat anföras. Då konstitutionsutskottet i nämnda motivering icke ansåg sig böra fastställa hur gammal en lag bör vara för att en sakligt berättigad ändring skall vara motiverad, tillåta vi oss att på nytt framföra förslaget.

Våra tidigare anförda skäl äro alltigenom hållbara: Vid fyllda 21 år inträder ungdomen i myndighetsåldern, varefter den i alla avseenden själv är ansvarig för sina handlingar. Vid samma ålder ha de ungdomar, som lyckats komma in i produktionen, sedan åratals fått fullgöra sina skyldigheter mot stat och kommun i form av skatter, avsedda till täckandet av samhällsliga utgifter, varöver de inte ens indirekt ha någon medbestämmanderätt. Den manliga ungdomen pålægges vid samma ålder alla skyldigheter för landets försvar. Att under sådana förhållanden förvägra denna ungdom rösträtt motsvarar icke rättvisans krav i ett s. k. demokratiskt samhälle.

Vi ha likaledes tidigare erinrat om att det i socialdemokratiska partiprogrammet kräves »allmän, lika och direkt rösträtt för *myndiga* män och kvinnor», d. v. s. vid 21 års ålder. Detta krav har under det gångna året vunnit ytterligare anslutning, bl. a. från landets ledande ungdomsorganisation, det socialdemokratiska ungdomsförbundet, som på sin kongress och sedermera i skrivelse till statsministern krävt rösträttsålderns sänkning. Därvid har bland annat som motivering anförts att ungdomen under de omfattande beredskapsinkallelserna visat sig »myndig att stå på vakt och med sina liv försvara en demokrati som icke politiskt myndigförklarar den förrän efter de uppnådda 23 åren».

Medan å ena sidan motståndarna till en reform på detta område icke i något avseende kunnat prestera en hållbar motivering för att förvägra hundratusentals ungdomar deras naturliga medborgarrätt, hävdas denna rätt med starka sakskäl och med allt större kraft av majoriteten av den svenska ungdomen.

Med hänvisning till vad jag sålunda anfört hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i vallagarna,
att rösträttsåldern vid samtliga politiska och kommunala val
sänkes till 21 år.

Stockholm i januari 1941.

Sven Lindcrot.
